

RAPPORT COMMISSIE III INZAKE GEREFORMEERDE ECUMENISCHE SYNODE

Als roepende kerk van de Vijfde Gereformeerde Ecumenische Synode zond de Calvin Christian Reformed Church U 6 Maart 1963 een uitnodiging een officiële waarnemer naar deze synode te zenden.

Deze synode is in 1963 gehouden. De uitnodiging kwam derhalve te laat. Ze had aan de Generale Synode van Hamilton 1962 gezonden moeten worden. Onze kerken hadden dan de tijd gehad zich op deze uitnodiging te bezinnen en de Synode van Hamilton had te dezer zake een beslissing kunnen nemen. We adviseren U zulks de secretaris-generaal van de Gereformeerde Ecumenische Synode te berichten.

Het is jammer, dat de Kerk te Edmonton als roepende Kerk voor deze Synode de Calvin Christian Reformed Church niet heeft bericht, dat pas in 1965 door Uw vergadering op deze invitatie een antwoord kon gegeven worden. We adviseren U de secretaris-generaal hiervoor verontschuldigen aan te bieden.

Voorts adviseren we U niet te besluiten overeenkomstig het voorstel van de Kerk te New Westminster. Deze schrijft, dat de uitnodiging te laat kwam, zodat ze niet door een Synode - niet door de Synode van Hamilton, voegen we er aan toe - behandeld kon worden. En ze stelt U voor duidelijk uiteen te zetten, waarom toch geen afgevaardigden of waarnemers gezonden hadden kunnen worden. Ze is dus van oordeel: was dit verzoek om een waarnemer te zenden ingediend bij de Synode van Hamilton, dan had deze Synode toch moeten besluiten, dat aan dit verzoek geen gevolg gegeven kon worden.

Dat komt hierop neer: de Kerk te New Westminster stelt U voor het antwoord te geven, dat h.i. de Synode van Hamilton had moeten geven, als die uitnodiging tot haar gericht was geweest.

Wij zijn van oordeel, dat dit beslist niet uw taak is, daar de Synode van Hamilton niet zulk een uitnodiging heeft ontvangen.

De Kerk te Burlington constateert ook, dat in feite het verzoek niet kan worden opgevolgd. Verder constateert ze, dat er geen verdere uitnodiging gekomen is. Ze acht het mogelijk, dat dit is toe te schrijven aan het verzuim van de Kerk te Edmonton. Ze is min of meer van oordeel, dat U toch de vraag is voorgelegd, of onze Kerken alsnog moeten ingaan op deze uitnodiging, niet uit goed fatsoen, maar om des Heeren wil, om te wijzen op het on-ecumenisch doen van de eerste Gereformeerde Ecumenische Synode en om ons licht te laten schijnen.

We zijn van oordeel, dat het overwegen van deze vragen alleen dan zin zou hebben, als we een uitnodiging hadden een officiële waarnemer naar de Zesde Gereformeerde Ecumenische Synode te zenden.

Die uitnodiging hebben we niet. Het is zeer wel mogelijk, dat zulks is toe te schrijven aan het verzuim van de roepende Kerk. Dat doet evenwel niets af van het feit, dat U niet het verzoek hebt ontvangen een waarnemer te zenden naar de in 1968 in Nederland te houden Gereformeerde Ecumenische Synode. U staat niet voor de noodzakelijkheid de vraag, of U aan zulk een uitnodiging gehoor moogt of behoort te geven, te overwegen. We zijn van oordeel, dat U dat dan ook maar niet moet doen.

RAPPORT VAN DE DEPUTATEN VOOR CORRESPONDENTIE MET BUITENLANDSE KERKEN, BENOEMD DOOR DE SYNODE HAMILTON, 1962.

Deputaten bieden U hierbij aan hun rapport inzake de correspondentie met de Buitenlandse Kerken, die genoemd zijn in art. 95 van de Acta der Synode Homewood, 1958.

Deze Kerken zijn: "Die Vrije Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika", "The Free Reformed Churches of Australia", "De Gereformeerde Kerken in Nederland" en "De Gereformeerde Kerk in Monte Allegre" in Brazilië.